

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 25 listopada 2016 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu w sprawie z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O. przeciwko J. I. o zapłatę, oddalił powództwo i zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (wyrok k. 183, uzasadnienie k. 187-192).

Apelację od powyższego wyroku złożyła powódka zaskarżając go w całości, zarzucając:

1. obrazę przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i brak wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego, co doprowadziło do przeprowadzenia dowolnej oceny materiału dowodowego, a w konsekwencji uznania, iż:

- dowód z dokumentu w postaci wiadomości elektronicznych – historia kontaktów (k. 85-86) pozostaje bez wpływu na ustalenie i ocenę stanu faktycznego, co skutkowało uznaniem, iż pozwany skutecznie wypowiedział umowę łączącą strony, podczas gdy po złożeniu ww. oświadczenia kontynuował współpracę z powódką;

- zeznania świadka R. N. nie zasługują na uwzględnienie, podczas gdy z niniejszych zeznań jednoznacznie wynika, iż przedstawiona przez świadka oferta windykacji była zgodna z treścią umowy powierniczego przelewu wierzytelności;

2. naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 84 § 1 k.c. poprzez jego niewłaściwą wykładnię i zastosowanie, co doprowadziło do uznania, iż na gruncie niniejszej sprawy pozwany skutecznie odstąpił od umowy powierniczego przelewu wierzytelności łączącej strony.

Podnosząc powyższe zarzuty apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty 1.722,42 zł wraz z należnymi odsetkami opisanymi w pozwie oraz kosztami procesu, liczonymi według norm przepisanych oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego w tym postępowaniu, liczonych według norm przepisanych (apelacja k. 200-203 tom II).

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od powódki kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (odpowiedź na apelację k. 215-216 odwrót).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powódki jest bezzasadna. W ocenie Sądu Okręgowego, zarzuty podniesione przez skarżącą nie zasługują na uwzględnienie. Rozstrzygnięcie Sądu I instancji pozostaje w zgodzie z poczynionymi ustaleniami istotnymi dla jej rozstrzygnięcia w zakresie stanu faktycznego sprawy i koresponduje ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Sąd Okręgowy podziela argumentację faktyczną i prawną Sądu Rejonowego w zakresie uznania powództwa za niezasadne ze względu na poprzedzające naliczenie dochodzonych kosztów rozwiązanie umowy, a poczynione w tym celu ustalenia faktyczne przyjmuje za własne.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Rejonowego, że zasadniczym powodem oddalenia powództwa obejmującego wszelkie koszty związane z dochodzeniem podlegającej cesji wierzytelności na drodze sądowej i komorniczej (§8 ust. 3 umowy) oraz zaliczki na poczet zastępstwa prawnego (§9 ust. 3 umowy), było skuteczne rozwiązanie przez pozwanego łączącej strony umowy z dnia 26 września 2014 r., której przedmiotem było wyegzekwowanie przez powoda należności od (...) Sp. z o.o. w T., której pozwany był wierzycielem.

Uprawnienie każdej ze stron do wypowiedzenia umowy, bez podania przyczyny, z tygodniowym okresem wypowiedzenia strony przewidziały w § 12 ust. 1 umowy, z jednoczesnym wyłączeniem tego uprawnienia

dla powierzającego (pozwanego) od chwili zawisłości sprawy w sądzie, do czasu prawomocnego zakończenia postępowania egzekucyjnego w sprawie (§ 12 ust. 2 umowy).

Bezspornym było, że do daty złożenia przez pozwanego powódce oświadczenia o wypowiedzeniu umowy z dnia 23 października 2014 r. (k. 42), z którego treścią powódka zapoznała się (pismo k. 43), sprawa prowadzona przez powódkę na podstawie zawartej umowy nie zawisła w sądzie. Zatem jej wypowiedzenie było przez umowę dopuszczalne.

Prawidłowo wskazał przy tym Sąd Rejonowy, że powódka nie przedłożyła w sprawie żadnego dowodu świadczącego o tym, że pozwany odwołał złożone oświadczenie woli o rozwiązaniu umowy, co uczyniło zasadnym uznanie, że doszło do jej rozwiązania po upływie zastrzeżonego w umowie tygodniowego terminu. Jedynie bowiem oświadczenie tej treści, które doszłoby do adresata (powódki) jednocześnie lub wcześniej niż oświadczenie, które jest odwoływane, mogłoby zostać skutecznie odwołane ex tunc bez zgody drugiej strony (art. 61 § 1 k.c.). Oświadczenie o odwołaniu nie wymaga zachowania żadnej szczególnej formy, może być dokonane w każdej formie i każdym środkiem komunikowania się na odległość. Nie ma przy tym znaczenia, w jakiej formie zostało złożone oświadczenie, które ma zostać odwołane. Wówczas oświadczenie woli o odwołaniu wywołałoby taki skutek, jakby w ogóle nie doszło do złożenia oświadczenia o rozwiązaniu umowy. Powódka nie wykazała także, że do odwołania oświadczenia o rozwiązaniu umowy przez pozwanego doszło w późniejszym czasie, na co zresztą musiałaby wyrazić zgodę. Powyższe świadczy o skuteczności rozwiązania umowy przez pozwanego.

Umowa stron przewidywała § 12 ust. 2, że w przypadku rozwiązania umowy przez powierzającego (pozwanego) od dnia zawarcia umowy do dnia zakończenia postępowania windykacyjnego, przejmujący (powódka) ma prawo do wynagrodzenia określonego w §7 umowy oraz do zwrotu poniesionych kosztów.

Tymczasem przedmiotem powództwa, wbrew twierdzeniom apelującej w uzasadnieniu apelacji (k. 2002 tom II), były koszty związane z dochodzeniem podlegającej cesji wierzytelności na drodze sądowej i komorniczej (§8 ust. 3 umowy) oraz zaliczki na poczet zastępstwa prawnego (§9 ust. 3 umowy), a więc koszty związane z wykonaniem skutecznie rozwiązanej przez pozwanego umowy. Niewątpliwie czynności powódki związane z windykacją przelanej wierzytelności, w sytuacji gdy strony nie łączyła już umowa przelewu powierniczego, były podejmowane na jej ryzyko, tak z powodu braku stosunku zobowiązaniowego pomiędzy stronami stanowiącego podstawę tych działań, jak i określonego w § 12 ust. 3 umowy zakresu dopuszczalnych roszczeń powódki w sytuacji jej rozwiązania. W ocenie Sądu Okręgowego to z tego względu powództwo zasługiwało na oddalenie w całości.

Skoro zasadniczą podstawą oddalenia roszczenia powódki związanego z wykonaniem umowy było jej skuteczne rozwiązanie, wszelkie zarzuty podniesione w apelacji, w których powódka kwestionowała wszechstronność oceny zaoferowanego przez nią w sprawie materiału dowodowego na okoliczność: kontynuowania współpracy stron po rozwiązaniu umowy – korespondencja mailowa z 5 marca 2015 r. i 20 maja 2015 r. (k. 85-86), czy też rzetelnego przedstawienia oferty windykacji wykluczającej po stronie pozwanego działanie pod wpływem błędu – zeznania świadka R. N. (zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c.), a konsekwencji w tym wypadku bezzasadnego zastosowania art. 84 § 1 k.c., należało uznać za chybione. Po pierwsze, wymiana korespondencji z pozwanym ponad pół roku po skutecznym rozwiązaniu umowy, z inicjatywy powódki i w celu jej wykonania nie zmienia prawnie doniesłego faktu, że oświadczenie pozwanego o rozwiązaniu umowy nie zostało przez niego odwołane. Po drugie: okoliczności zawarcia umowy pomiędzy stronami nie są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy skoro zasadniczym powodem oddalenia powództwa było skuteczne rozwiązanie umowy, a Sąd Rejonowy jedynie wariantowo rozważył jako podstawę oddalenia powództwa złożenie przez pozwanego oświadczenia woli o przyjęciu warunków umowy pod wpływem błędu.

Sąd Okręgowy nie dostrzegł żadnych uchybień kwestionowanego wyroku, które winny być uwzględnione w toku kontroli instancyjnej z urzędu. W tym stanie rzeczy, wobec bezzasadności wskazanych zarzutów sformułowanych przez apelującego, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. zasądając od powódki na rzecz pozwanego kwotę 450,00 zł z tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym zgodnie z § 2 pkt 3 w związku z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości

z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 zm. Dz. U. z 2016 r., poz. 1668).